

„Flos Carmeli”, Wydawnictwo Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych, wydało książkę *Kilkunastu gniewnych ludzi*, zbiór rozmów, które Agata Ławniczak i Maciej Mazurek przeprowadzili z piętnastoma intelektualistami. Warto po ten zbiór sięgnąć z wielu powodów, ale tym najistotniejszym jest wyjątkowa szansa zapoznania się z poglądami ludzi wiernych powołaniu analizowania świata społecznego i ostrzegania przed zagrożeniami wolności. Rolą intelektualisty nie jest służenie władzy, nie jest służenie komukolwiek, tylko rzetelna analiza świata społecznego. Niestety, takich bezkompromisowych obserwatorów i analityków ciągle jest zbyt mało. System władzy nierzadko przyciąga i demoralizuje, rządzący umiejętnie dzielą prestiż i wpływy, więc proces oligarchizacji dotyczy nie tylko gospodarki, lecz także kultury i życia intelektualnego. Ci, którzy nie godzą się na takie reguły, reagują gniewem. Nieuzasadniony i podsycany gniew jest – jak wiadomo - jednym z siedmiu grzechów głównych, ale bywa też słusznym sprzeciwem wobec kłamstwa. Rozmówcy Ławniczak i Mazurka nie dają upustu frustracjom, a tym bardziej agresji, lecz wyrażają przemyślane, oryginalne i przenikliwe sądy. Każdy, kto chce się dowiedzieć, w jakim świecie żyje, jakie są największe zagrożenia dla wolności i chrześcijaństwa, koniecznie powinien tę książkę przeczytać.

Rozmówcami są aktywni uczestnicy publicznych debat, zaangażowanymi emocjonalnie i intelektualnie w wojnę kulturową, która toczy się od wielu lat w świecie Zachodu. Ta wojna ma swoją polską odsłonę. Jej uczestnikami są, z jednej strony, wyznawcy ideologii rewolucyjnych, chcący zmienić Polskę w imię utopijnych idei, najczęściej mających swe źródło w marksizmie. Po drugiej stronie są ludzie starający się zachować i rozwijać to, co decyduje o polskiej tożsamości, co oparło się silnie barbarzyńskich, antyludzkich ideologii, a dziś znów jest podważane. Wydawało by się, że czas jakobińskiej rewolucji dawno się skończył, tymczasem współcześnie podnosi się fala nienawiści do kultury Zachodu, a szczególnie do chrześcijaństwa. Książka pozwala poznać oceny i argumenty osób dysponujących nieprzeciętnymi zdolnościami analitycznymi, którzy sprzeciwiają się dominującej i narzucanej przez poprawność polityczną ideologii. Bronią oni uniwersalizmu kultury, tradycji sokratycznej w myśleniu, co oznacza obecnie wejście w konflikt z dominującymi tendencjami. W tym sensie są to gniewni ludzie i mają powody do gniewu. Warto przypomnieć, że republika rzymska i greckie polis były ufundowane na gniewie ludzi domagających się wolności. Ten aspekt ochrony i obrony wolności łączy wszystkich rozmówców. Są to wreszcie polscy patrioci, głęboko przekonani, że tylko w obrębie demokratycznego państwa narodowego w sposób najpełniejszy zabezpieczona może być wolność. Lektura tej książki dowodzi, jak znakomita jest republikańska elita intelektualna w

Polisce. Można z rozmówcami nie zgadzać się w wielu kwestiach, ale trudno nie przyjąć trafności analiz. *Kilkunastu gniewnych ludzi* to książka która pozwala dogłębniej zrozumieć otaczający nas świat społeczny.

„Zapadliśmy się w siebie, straciliśmy zdolność mówienia o sobie, a co się z tym wiąże – umiejętność rozumienia samych siebie, definiowania własnych interesów” – mówi poeta Przemysław Dakowicz. Lektura zbioru rozmów pomaga te zdolności odzyskać.

Wiesław Ratajczak